

BISERICA ȘI ȘCOALA

REVISTA OFICIALA A EPISCOPIEI ARADULUI

Redacția și Administrația
ARAD, STR. EMINESCU 18

APARE DUMINECA
Redactor: Pr. Ilarion V. Felea

ABONAMENTE:
Pentru 1 an 300 Lei; 6 luni 160 Lei

Sfințirea bisericii nou-zidite din Lupești

Vizitațiile canonice în tractul Radnei. P. Sf. Episcop Andrei îndeamnă păstoriții Săi să semneze la Imprumutul Reîntregirii.

Așa a binevoit Dumnezeu ca cerul, deschis la stăruitoarele rugăciuni ale pelerinilor dela sfânta Mănăstire din Hodoș-Bodrog, să-și reverse prin strălucitorul soare binefacerile razelor sale și în drumul pe care P. Sfințitul nostru Episcop, însoțit de anturajul Său, l-a făcut cu prilejul târnosirii sfintei Biserici din Lupești în Dumineca X după Rusalii.

P. Sfinția Sa pleacă dela Aulă cu mașina la ora 6.45 dimineața trecând prin parohiile Podgoriei din bisericile cărora sună tocmai clopotul chemând pe credincioși la Utrenie. Din sat în sat dangătul de clopot ne însoțește cu glasul său de chemare: duios și stăruitor. Ajunși în Radna, anturajul P. Sf. Sale se întregește cu părintele protopop Procopie Givulescu, în al cărui tract se făcea această descindere arhierască.

Clopotele din turlele bisericesti ne petrec și pe mai departe începând cu cele din Șoimoș și continuându-se spre dealurile ce încep a se îmbrăca în podoaba răcoroasă a pădurilor. O ceață ca o matie albă se lasă peste codri, iar luciul șerpuitorului Mureș joacă în bătaia razelor, ce biruiesc prin învălișul diafan al acestei haine de dimineața, și-și desbracă frumuseța în mii și milioane de picuri argintii, depuși pe flori și pajiste în lacrimi de rouă.

Pe șoseaua națională întâlnim la fiecare pas câte-o trăsură încărcată cu lemne — bărbați și femei — în coloritul nostru port național, grăbind spre cel mai pitoresc colț din județul nostru: Lupeștii. Laudă administrației Plasei, că organele ei din comune — primar, notar, șef de post etc. — țin ca împreună cu familiile lor se participe la marele eveniment al sfințirii bisericii din Lupești. Din Bărzava pleacă un camion ticsit de lume, iar din Săvârșin pornește șirul nesfârșit al trăsinelor încărcate cu credincioșii dornici de a participa la slujba arhierască.

Intâiul arc triumfal, ridicat la intrarea în parohia Mocioni (Găvoșdia), ne face să ne oprim. Părintele locului este plecat înainte, dar primarul și învățătorul țin să-și exprime omagiile lor P. Sf. Episcop Andrei cerându-l binecuvântarea. Corul școlar întonează câteva cântări, iar Prea Sfinția Sa le împărtășește dragostea prin cuvinte sincere de adevărat Tată sufletesc.

După acest popas lăsăm șoseaua națională bine întreținută, ca să cotim spre munți pe un drum șerpuitor, răvășit pe alocuri de valea cristalină, ce-l taie în două. Intâia parohie spre munte este Stejarul (Sărășag) păstorit de blândul părinte V. Popa. Sfinția sa cu o corfă în care-și purta sfintele odăjdii se găsea tocmai în fața edificiului bisericesc, ce se află sub acoperiș și lucrat complet în roșu.

P. Sf. Episcop comandă oprire, căci vrea să se convingă personal despre lipsurile imediate pentru a da destinației cât decurând și acest sfânt lăcaș dumnezeesc. Poporul din Stejar, gata să pornească spre Lupești, înconjoară pe Vlădică cu toată dragostea unei sincerități pline de pietate.

— Ne va ajuta bunul Dumnezeu și pe noi să vă chemăm aici la sfințire cât de grabă — se aude un glas gros de bătrân cucernic, care vrea să ajungă în viață aceste momente rari din viața unui dreptcredincios.

În aclamațiile celor prezenți, P. Sfinția Sa urcă din nou în mașină ca să nu mai oprească de cât în fața celui mai încântător tablou pe care ni-l-a hărăzit Domnul să-l gustăm: icoana cetelor îngerești. Cunoscutul tablou al pictorului vechiu bizantin aci se îmbracă în plasticitatea realității. Mulțimea mare a poporului din Lupești și jur este rânduit în cete — după sex și vârstă — și înșiruit pe serpentinele ce duc sus la lăcașul nou zidit al bisericii ce dominează de pe dealul cimitirului întreaga regiune a „celor șapte coline”

pe care se împărtășie aceasta enorie de Dumnezeu blagoslovită: Lupeștii.

Cuvintele de bineventare ale P. Cucernicului părinte Ioan Tomuța însoțesc ca și o muzică măestră acest feeric tablou de pe care nu ne putem lua privirea. În ochii Vlădicului mijeste roua lacrimilor contemplând această măreață icoană de un misticism îngeresc și cu un tâlc ceresc.

P. C. protopop Procopiu Givulescu asistat de părintele Viorel Bembea-Săvârșin slujesc sfințirea apei în fața intrării bisericești, în vreme ce P. Sf. Episcop îmbracă ornatele arhieresti pentru sfințire și sfânta Liturghie. Se formează coloana preoților Borlan-Dâmbovița, Devan-Slatina, Ponta-Mocioni, Crișovan-Radna, Neagota-Monorostia, Elenes-Săvârșin, Covaci-Giulița, Herman-Baia, V. Popa-Stejar, Maci-Căpruța, Ciorogariu-Săvârșin precum și cei doi consilieri episcopești Traian Cibian și Caius Turicu, cari înșiruiți în perechi, deschise de diaconul ceremonial D. Dărău întonează troparul „Bine ești cuvântat” urcând serpentinele spre cimitir în mijlocul căruia se înalță minunata zidire bisericească ce-și așteaptă sfințirea.

P. Sf. Sa începe șirul sfintelor Evanghelii și ungerile tipiconale ale zidurilor. Terminate cele trei înconjurări cu rugăciunea de îngenunchiare, se sfințesc zidurile din lăuntru și se face canonică depunere a sfintelor moaște (aduse de Pr. Sf. Episcop din Ierusalim) și sfințirea prestolului cu apă sfințită adusă de părintele Tomuța din râul Iordan. Deși zidurile sfântului lăcaș sunt de proporții impresionante, marea mulțumire a popoului sosit din plasa Săvârșin rămâne în afară de ziduri, așa că Prea Sfinția Sa își rostește predica în liber, de pe balustrada din fața treptelor ce conduc spre intrarea din tinda femeiască.

Predica episcopească, având tema „Porunca cea mare” este o adevărată zidire de suflet. Dragostea față de Dumnezeu se lămurește pe înțelesul tuturor, iar semnul acestei dragoste — biserica — izvoarește din cuvânt, cum se ridică biruitoarele ziduri din dealul bisericesc. Este impresionant momentul când Pr. Sf. Sa relevă osteneala păstorului și râvna sfântă a enoriașilor cari i-au putut prilejui Pr. Sf. Sale cele mai înălțătoare clipe de a sfinți un astfel de lăcaș care intrunește toate calitățile atât ca artă arhitectonică, picturală și cât ca împodobire cu deosebit gust în ornamentația bisericească și înzestrarea cu odoare și covoare de acoperire a lepedelor cimentate. Porunca dragostei este susținătoarea adevăratei Păci creștinești, iar ca această pace să nu mai fie ca și cea înainte cu 22 ani — a oamenilor — de data aceasta să fie a lui Dumnezeu, fiecare avem datoria de a contribui cu jertfa proprie la desăvârșirea ei. Fiii nostri o fac a-

ceastă pace cu sângele lor vărsat pe fronturi, noi cei de acasă trebuie s'o facem pacea prin obolul nostru adunat și tesaurizat în lăzi. Să „deschidem boierele pungii și să semnăm la Imprumul de Reîntregire” este concluzia finală a acestei cuvântări binezidite și frumos împodobite, în-tocmai bisericii târnosite acum.

Din darea de seamă făcută de vrednicul păstor Ioan Tomuța, parohul locului, rețin suma inițială de care a dispus comuna bisericească în clipa când s'a început săparea temeliei, anume Lei 1625 zi: una mie șase sute douăzeci și cinci. Acest aluat al văduvei din sf. Evanghelie s'a înmulțit în mod miraculos prin donațiile făcute, așa că azi Lupeștii au o biserică ce poate sta cu mândrie în ori care parohie mare de pe șesul mănoasei Crișane, nu numai în acest pitoresc colț al unei „guri de raiu” unde se află.

Părintele I. Tomuța a binemeritat lauda vlădicească, dar mai ales a fost răsplătit pentru îndelunga sa osteneală prin bucuria de a fi botezat chiar de P. Sf. Episcop nepotul după fiu al P. Cucerniciei sale: Dănuț-Mircea.

La masa frățească oferită multilor participanți P. Sf. Episcop binecuvintează mâncarea robilor lui Dumnezeu aducând cuvinte de admirație față de iscusita gospodină, tipul adevăratei preotese, descendentă din dinastie popească Vățian-Lupuș soția părintelui Tomuța.

Cu sufletele încărcate de mierea culeasă din inimile curate ale celor cari prin pitorescul lor port național ne-au fascinat privirea, ne depărțăm din frumoasa vale a Lupeștilor cu un oftat prelung. Urcăm din nou șoseaua națională ca să ne oprim în fața unui impozant arc triumfal ridicat în dreptul sfintei Biserici din frumoasa noastră parohie Bârzava.

Acți ne întimpină corul mixt al bisericii compus din optzeci membri condus de măestrul-compozitor învățător I. Dobreanu.

P. Sf. Episcop slujește Vecernia acompaniat de părinții localnici Tr. Popovici și Oct. Câmpian, care face raportul oficial despre cele realizate în parohie.

P. Sf. Sa într'o tot atât de măreață cuvântare ca și cea rostită în Lupești, aci analizează cântarea îngerescă: „Mărire întru cei de sus lui Dumnezeu, pe pământ pace, între oameni bună voire”. Insistă asupra laudei ce ni se cuvine a o da Tatălui ceresc. Arată roadele păcii de pe pământ și stăruie asupra piedecilor: învrăjbirea dintre frați. Face analiza păcii și arată durabilitatea ei în dragostea față de Dumnezeu și jertfă față de cel de aproape, părtaș al aceleș Patrii. Cu o succintă trecere face încheierea — apel pentru Imprumul Reîntregirii.

Corul dlui Dobrean se prezintă cu câteva compoziții religioase de adevărată artă și pietate. Și fiind vorbă despre coruri, alături de acest cor al Bărzăvenilor pe care autoritățile îl prețuiesc după valoarea sa reală, amintim cu vie plăcere corurile bărbătești parohiale din Vărădia, care sub conducerea părintelui Iosif Turcu a acompaniat în mod deosebit de reușit toate serviciile târnosirii sfintei Biserici din Lupești iar corurile bărbătești din Micălaca și Nădlac au conlucrat armonios la sf. Liturghie pontificată de P. Sfințitul nostru Episcop în Bodrog înainte cu două zile de această cale misionară în tractul Radnei.

Ne-am reîntors târziu în noapte la aula vlădicească cu conștiința unei munci misionare pline integrale în ogorul Domnului. C. T.

Sumarele

Sesiunii ordinare a Adunării Eparhiale din anul 1941

(Continuare).

63. Referitor la cele cuprinse sub punctul 6 din raportul general al Consiliului Eparhial, secția economică, Nr. 2333/1941, despre distribuirea de *ajutoare din fondul preoțesc* eparhial pentru zidiri de case parohiale, la majorarea ajutorului văduvelor de preoți și sub punctul 7, despre împrumuturile acordate preoților pensionari, raportorul Comisiei economice propune, iar

Adunarea Eparhială le ia la cunoștință.

64. Cu privire la cele cuprinse sub punctul 8 din raportul Consiliului Eparhial, secția economică, Nr. 2333/1941, despre acordarea din fondul eparhial preoțesc de împrumuturi ipotecare unor preoți și unor parohii, precum și unor particulari și Tipografiei Diecezane, Comisia economică — însușindu-și sugestia Consiliului Eparhial, — prin raportorul ei propune, iar

Adunarea Eparhială invită Consiliul Eparhial a stării pentru încasarea restanțelor dela particulari chiar și prin proces, iar Tipografia și Librăria Diecezană să achite regulat dobânzile scadente și cel puțin 10% din capital în fiecare an.

65. Cele raportate sub punctul 9 al raportului Consiliului Eparhial, secția economică, Nr. 2333/1941, despre plătirea către Episcopia Timișorii din fondul eparhial preoțesc a sumei de 1.013.782 lei, în contul competenței sale, raportorul Comisiei economice propune, iar

Adunarea Eparhială le ia la cunoștință.

66. Referitor la cele raportate sub litera B. din raportul Consiliului Eparhial, secția economică, Nr. 2333/1941, despre *starea fondului eparhial preoțesc de 10%* în suma de lei 1.668.520, Comisia economică propune, iar

Adunarea Eparhială le ia la cunoștință.

67. În legătură cu cele raportate sub litera C. din raportul Consiliului Eparhial, secția economică, Nr. 2333/1941, despre *starea fondului preoțesc comun cu Oradea*, în suma de 693.102 lei, în rente, Comisia economică propune, iar

Adunarea Eparhială le ia la cunoștință.

68. În ce privește *bugetul fondului eparhial preoțesc* pe anul bugetar 1941/42, prezentat sub litera D. din raportul Consiliului Eparhial, secția economică, Nr. 2333/1941, cu suma venitelor de 1.051.530 lei și a cheltuelilor cu suma de 461.862 lei, Comisia economică propune, iar

Adunarea Eparhială aprobă bugetul fără nici o modificare.

69. Privitor la raportul special al Consiliului Eparhial, secția economică, Nr. 2359/1941, cu care se înaintează spre aprobare *bugetul Consiliului Eparhial pe anul financiar 1941/42*, raportorul Comisiei economice propune, iar

Adunarea Eparhială aprobă proiectul de buget al Consiliului Eparhial pe anul financiar 1941/42.

70. Referitor la raportul special al Consiliului Eparhial, secția economică, Nr. 2423/1941, prin care se înaintează spre aprobare *bugetul Academiei teologice pe anul bugetar 1940/41*, Comisia economică propune, iar

Adunarea Eparhială aprobă proiectul de buget al Academiei teologice pe anul bugetar 1940/41.

71. Referitor la raportul special al Consiliului Eparhial, secția economică, Nr. 2424/1941, cu care se înaintează spre aprobare *bugetul Mănăstirii Hodoș-Bodrog pe anul bugetar 1941/42*, Comisia economică propune, iar

Adunarea Eparhială aprobă proiectul de buget al Mănăstirii Hodoș-Bodrog pe anul bugetar 1941/42.

72. Referitor la raportul special al Consiliului Eparhial, secția economică, Nr. 2425/1941, prin care se înaintează spre aprobare *socoșile Academiei teologice pe anul școlar 1939/40*, Comisia economică propune, iar

Adunarea Eparhială le aprobă.

(Va urma)

Despre ce să predicăm ?

La Tăierea capului Sf. Ioan Botezătorul, 29 August 1941, să vorbim despre păcatul omuciderii.

Sf. Ioan Botezătorul, cel mai mare prooroc al V. T. (Mt. 11 v. 11), și-a încheiat viața (Mt. 14 v. 1-12) la fel ca toți proorocii uciși pentru cuvântul lui Dumnezeu și pentru apărarea adevărului (Mt. 23 v. 30-35; Apoc. 6 v. 9; 16 v. 6; 18 v. 24). El a pierdut această viață pentru a dobândi pe cealaltă (Mt. 10 v. 39). Irod Antipa și Irodiada (care ne aduce aminte de desfrânata Iezabel: 4. Imp. c. 9) rămân pe frunte cu pecetea lui Cain, iar sângele proorocului strigă după răzbunare (Apoc. 6 v. 10).

Omuciderea (sau păcatul lui Cain: Fac. 4 v. 8) este distrugerea *intenționată și calculată* a vieții unui om și este un *păcat strigător la cer*, fiindcă sângele celui ucis strigă la cer după răzbunare (Fac. 4 v. 10). Ucigașul are pe frunte *semnul* lui Cain, mâinile îi sunt pătate de sânge, (Is. 1 v. 15; 59 v. 3), iar în conștiință poartă *blestemul* lui Dumnezeu, de a fi „gemând și tremurând pe pământ”. El își zice, cu Cain: „Mai mare este vina mea decât a mi se ierta mie” (Fac. 4 v. 11-15).

Este oprită omuciderea prin porunca V. din Decalog (Eș. 20 v. 13; Deut. 5 v. 17; Mt. 5 v. 21). Sângele vărsat spurcă pământul și acesta nu se curăță decât numai cu sângele celui ce l-a vărsat. De aceea legea lui Moise cerea *sânge pentru sânge* (Fac. 9 v. 6; Eș. 21 v. 12, 14, 15; Lev. 24 v. 17; Num. 35 v. 16-21, 30-31, unde se înșiră diferitele feluri de ucideri; Deut. 19 v. 11-13). Nu era *nici o milă* pentru ucigaș, chiar rudele celui ucis aveau dreptul să-l răzbune (Num. 35 v. 31; 2. Imp. 3 v. 28, 29; 3. Imp. 2 v. 32-33). *Dumnezeu va cere sângele* omenesc chiar și dela fiarele sălbatece, cu atât mai ales din mâna fratelui său (Fac. 9 v. 5-6). Dumnezeu a pus în vedere *răzbunarea* Sa pentru sângele cel nevinovat (Deut. 32 v. 43; Jud. 9 v. 24; 3. Imp. 2 v. 32; 4. Imp. 9 v. 7, 10, 36; 24 v. 4; Ezek. 24 v. 7-8; Os. 1 v. 4; Ioil 3 v. 19; Mt. 23 v. 35; Lc. 11 v. 50).

Uciderea poate fi *nemijlocită și mijlocită*. Putem participa la uciderea cuiva prin: *complicitate* la faptă (ca banda de tâlhari), prin *poruncă* (David ucide indirect pe Urie: 2. Imp. c. 11), *indemn, sfat* (Caiafa: In. 11 v. 50) și prin *consimțire* (Saul la uciderea lui Ștefan: F. Ap. 7 v. 60). Uciderea totdeauna porcede *din inimă* (Mt. 15 v. 19; I. In. 3 v. 15). Acolo încolțește gândul cel rău al urei, mânia, pisma și răzbunarea, care așteaptă numai prilejul de a făptui răul. Diavolul răscolește inima cea plină de răutate, de aceea uciderea se mai numește *păcat diavolesc*, pentru că el „dela

inceput a fost omoritor de oameni” (In. 8 v. 44). Păcatul uciderii este de obicei numai urmarea altor răutăți ce însoțesc viața ucigașului, pe care Apostolul Pavel le numește „faptele trupului” și care sunt: desfrânarea, necurăția, destrăbălarea, slujirea idolilor, fermecătoria, vrăjbiile, sfada, zavistia, mâniile, gâlcevile, desbinările, deosebiriile, pizmuirile, bețiile, chefurile și cele asemenea acestora. Ceice fac unele ca acestea nu vor moșteni împărăția lui Dumnezeu (Gal. 5 v. 19-21).

În uciderea sf. Ioan Botezătorul întâlnim lucrarea mai multora din aceste răutăți: Irod Antipa se purta mai de mult cu gândul să omoare pe sf. Ioan Botezătorul care-l muștrase pentru *desfrânare*. Prilejul i-l dă *ospățul* (cheful, beția) iar pricina este *pizmuirea* sfântului de către destrăbălata Irodiada. Răsplata jocului pentru fiica acesteia, Salome, este numai un pretext diavolesc (Mt. 14 v. 4-8).

Ucigașul, pe lângă călcarea poruncilor care se referă la: iubirea, mila și fapta bună către aproapele, mai păcătuiește față de: a) *Dumnezeu*, care singur este stăpân peste viață și moarte. Suprimând viața cuiva distrugem chipul lui Dumnezeu în cel ucis. b) *Societatea* omenească și familia celui ucis, pe care le lipsim de ajutorul și folosul unui membru; și c) *sufletul celui ucis*, care pleacă din această viață prin silnicie și poate fără căință și ispășire, deci cu mântuirea neasigurată (In. 9 v. 4).

Există și o *ucidere morală* a aproapelui, adică *răpirea bunului nume*, care se săvârșește prin *bărfire și clevetire*, fie punând pe socoteala aproapelui greșeli pe care nu le are, fie mărink pe cele ce le are. Împărăția cerurilor este închisă pentru clevetitori (I. Cor. 6 v. 10) iar pe bărfitori îi așteaptă focul iadului (Mt. 5 v. 22).

Nu este păcat strigător la cer, dar păcat, *uciderea din greșală*, care însă trebuie ispășită în fața lui Dumnezeu și stricăciunea ei reparată. *Uciderea răufăcătorului* de către autoritățile statului este admisă ca izbândire (executare) a mâniei lui Dumnezeu (Rom. 13 v. 4), iar *războiul* este și el admis ca legitimă apărare împotriva dușmanului și mijloc de pedeapsire în mâna lui Dumnezeu pentru cei nelegiuți.

Și *sinuciderea* este oprită prin porunca V. din Decalog, pentru aceleași considerații ca și uciderea aproapelui. Providența divină ne poate supune uneori, pentru încercare sau pedeapsă, la suferințe și umilință, sau ne dă în mâinile vrăjmașului, dar Dumnezeu nu ne părăsește nici atunci. (I. Cor. 10 v. 13; Evr. 13 v. 5). Când suntem prizonieri, armele noastre să fie: răbdarea (Mt. 10 v. 22) și resemnarea (ca Iov, sfinții și mucenicii), iar când cele rele vin peste noi ca pedeapsă, atunci să ne căim și să ispășim. Viața ni s'a dat

ca în ea să lucrăm mântuirea și să ne câștigăm patria cerească. Credința tare și rugăciunea ne apără de păcatul sinuciderii.

*

„Toți ceice iau sabia, de sabie vor pieri“ (Mt. 26 v. 52).

„Nimeni dintre voi să nu sufere ca ucigaș, sau fur, sau făcător de rele, sau ca un ispititor de lucruri streine“ (I. Petru 4 v. 15).

„Oricine care urăște pe fratele său este omoritor de oameni și știți că orice omoritor de oameni nu are viață vecinică, dăinuitoare în el“ (I. In. 3 v. 15).

*

In **Duminea XII.** după Rusalii, 31 August 1941, să vorbim despre **Sfaturile Evanghelice.**

„Fiți *desăvârșiți*, precum Tatăl vostru cel ceresc este *desăvârșit*“ (Mt. 5 v. 48). Acesta este îndemnul Mântuitorului spre „*asemănarea*“ noastră cu Dumnezeu. Pentru a atinge acest scop al vieții și a nu ne pierde în încercări zadarnice, ni s'a dat *Legea* lui Dumnezeu cu poruncile, care este o făclie aprinsă ce ne luminează calea vieții. Toate poruncile din Lege se cuprind în *porunca iubirei* (Mt. 22 v. 39; Rom. 13 v. 10; Gal. 5 v. 14). Cine *iubește* cu adevărat pe Dumnezeu și *păzește poruncile* Lui (In. 14 v. 21; I. In. 5 v. 3) acela a pornit pe calea *desăvârșirii* și va intra în viața cea vecinică (Mt. 19 v. 17). *Legea* este sfântă și porunca e sfântă și dreaptă și bună (Rom. 7 v. 12) însă puterile morale ale omului sunt slabe, încât fiecare păcat e o cădere și o abatere din calea cea dreaptă rânduită de Dumnezeu. Porunca este *una și aceeaș* pentru toți, însă *inzestrările* noastre *sufletești* (darurile primite dela Dumnezeu: I. Cor. 7 v. 7) sunt diferite, încât nu fiecare om poate împlini la fel: ascultarea, iubirea și apropierea de Dumnezeu.

Pentru a ne arăta o cale mai dreaptă, mai scurtă și mai sigură spre desăvârșire, Mântuitorul ne dă *Sfaturile Evanghelice*. Legea este obligatorie pentru toți, Sfaturile Evanghelice sunt benevole, pentru ceice *pot și vor* să le împlinescă, fiindcă „mulți sunt chemați dar puțin aleși“ (Mt. 20 v. 16; 22 v. 14). Cine împlinește Sfaturile Evanghelice acela face mai mult decât îi cere Legea, și unul ca acela îndeplinind mai în amănunte voința lui Dumnezeu a pornit pe drumul unei desăvârșiri mai înalte pe pământ și unei fericiri mai mari în cer. Sunt deci *două căi* spre desăvârșire: una la îndemâna oricui, alta numai pentru cei puțini.

Cele *trei Sfaturi Evanghelice*, amintite de Mântuitorul în convorbirea cu tinărul bogat (Mt. 19 v. 16-22), sunt: a) *Sărăcia de bunăvoie* („vinde averea ta, dă-o săracilor“); b) *fecioria*, despre

valoarea căreia vorbind sf. Apostol Pavel (I. Cor. 7 v. 8,38) spune că el nu exprimă o părere personală ci grăește sprijinit de duhul lui Dumnezeu (v. 25 și 40); și c) *supunerea* necondiționată („vino și urmează-mă“: Mt. 19 v. 21). Toate aceste 3 semne de desăvârșire morală le întâlnim în viața Mântuitorului. El s'a născut în staul de vite, nu avea nici unde să-și plece capul (Mt. 8 v. 20), a trăit cu Apostolii din daruri și darea cătră templu și-a plătit-o cu banul găsit în gura peștelui (Mt. 17 v. 27). Cu adevărat, El bogat fiind s'a făcut sărac (II. Cor. 8 v. 9). S'a născut din o fecioară și a trăit în feciorie, fiind imitat atât de ucenicul cel iubit Ioan (In. 19 v. 26) cât și de Apostolul Pavel (I. Cor. 7 v. 8). Toată viața Mântuitorului a fost o neconținută *supunere*, față de părinți până la vârsta de 30 ani (Lc. 2 v. 51), și *ascultare* de Tatăl ceresc, a cărui voință era „hrana“ și norma faptelor Sale (In. 4 v. 34; 5 v. 30). Chiar și jertfa Lui de bunăvoie era o împlinire a acelei voinți (Mt. 26 v. 39-42; Filip. 2 v. 8; Evr. 10 v. 9).

Sf. Apostol Ioan spune că trei sunt pricinile păcatului: a) *pofta trupului*, b) *pofta ochilor* și c) *deșarta slavă a lumii* (I. In. 3 v. 16). Cele mai mari patimi se nasc din: *desfrânare* (I. Cor. 6 v. 18), *iubirea de argint* (I. Tim. 6 v. 10) și *truție* (II Petru 2 v. 18) Sfaturile Evanghelice *astupă* tocmai aceste 3 izvoare prin care păcatul se ridică ademenitor înaintea noastră, și *înlătură piedicile* ce stau în calea iubirei către Dumnezeu și aproapele. Eliminând din viață prilejurile care ușurează săvârșirea păcatului, Sfaturile Evanghelice ne ridică pe o treaptă de pregătire morală mai înaltă, apropiindu-ne mai mult de Dumnezeu, și făcându-ne „om duhovnicesc“ din „omul trupesc“ (I. Cor. 2 v. 14; 3 v. 1).

Apostolii au urmat de bunăvoie pe Mântuitorul părăsind toate ale lor (Mt. 19 v. 27). Această urmare a fost totală, adecă o rupere cu ademenirile lumii (Lc. 9 v. 57-62).

Pentru împlinirea cât mai precisă a Sfaturilor Evanghelice, și spre a ajunge la o desăvârșire morală cât mai mare, s'a născut *monahismul*, organizație bisericească care cultivă: *sărăcia de bunăvoie* pentru adunarea de comori cerești, *curățenia trupească* alături de cea sufletească, și *smerenia*. Ascetul își *adună toate puterile* pentru atingerea scopului mai înalt al vieții, își *oțelește voința* și merge *drept* înainte spre țintă, jertfind restul. El este de folos și societății, pentrucă: *Rugăciunea* lui neîncetată suplinește lipsa celor ce nu se roagă; *postul* lui îndreaptă stricăciunea celor ce mănâncă și beau peste măsură, iar *inrânarea* lui biciuește pe cei desfrânați.

Creștinismul propovăduiește: *lepădarea de sine*,

adecă altruismul (Mt. 16 v. 24), *lupta cu păcatul* (Rom. 6 v. 11-13; 7 v. 23; I. Petru 2 v. 11) și arătându-ne *slăbiciunea trupului* în comparație cu sufletul (Mc. 14 v. 38; In. 6 v. 63), precum și *vrăjmășia dintre trup și suflet* (Gal. 5 v. 17), ne cheamă la desbrăcarea de „faptele trupului” (Gal. 5 v. 19-21) și împodobirea cu „roadele Duhului” (v. 22-23). În lupta aceasta avem nevoie de pildele vii ale sfinților și asceților. Ei ne îndeamnă să nu uităm *scopul mai înalt al vieții*, chemarea noastră spre cer.

Asceții ca niște stâlpi de foc, ne *aduc aminte* de datoriile noastre de creștini; prin biruința asupra lor înșiși ne *incurajează* și însuflețesc spre a ajunge și noi la culmi; ne *atrage* și ne *luminează calea* spre desăvârșirea morală, arătându-ne la ce înălțime se poate ridica natura morală a omului, când e însuflețită de iubirea lui Dumnezeu.

Deși nu toți creștinii sunt datori a împlini Sfaturile Evanghelice, ci numai aceia cărora li s'a dat puterea de sus (Mt. 19 v. 11-12), totuș este spre folosul tuturor a cunoaște, a prețui și a imita atâta cât pot, din pilda acelor cari au luat asupra lor și povara Sfaturilor Evanghelice pentru împărăția cerurilor.

Informațiuni

■ **Pelerinajul dela Sf. Mănăstire Hodoș-Bodrog.** Cu ocazia praznicului Adormirii Maicii Domnului, hramul Sf. Mănăstiri Hodoș-Bodrog, a avut loc pelerinajul anual, organizat de Sf. Episcopie a Aradului. Vremurile prin care trecem, precum și greutatea drumului au făcut ca în anul acesta numărul pelerinilor să fie mai mic ca în alți ani. Cu toate acestea curtea mănăstirii, care servește drept naie paraclisului ridicat alături de biserică, a fost și de data aceasta plină de credincioși.

Programul s'a desfășurat conform planului înainte stabilit. La ora 3 d. m. s'a slujit vecernia praznicului și a predicat Păr. Traian Magoș din Curtici, despre Sf. Duh și lucrările sale în lume; la ora 4, taina Sf. Maslu, la care urma să predice Păr. Victor Șiancu din Nădab. Sf. Sa nepuțându-se prezenta, predica a fost înlocuită printr'o cuvântare ocazională a Păr. C. Turicu.

La ora 6 s'a parcurs Drumul Crucii, cu cele 14 popasuri, la cari a predicat Păr. C. Turicu. Drumul Crucii s'a încheiat printr'un popas duhovnicesc la mormântul regretatului Episcop Grigorie Comșa, la care s'a slujit o panahidă.

După un scurt repaus s'au început mărturisirile. Credincioșii alergau cu vădită sete duhovnicească în scaunul mărturisirii pentru a-și descărca acolo povara de păcate și a primi un îndemn, o mângâiere.

Seara, la denie, a predicat Păr. Ilarion V. Felea din Arad, despre darurile pe care Biserica le îmbie celor ce o cercetează cu „credință și cu frica lui Dumnezeu”.

În ziua praznicului, dimineața la ora 4 s'a oficiat Sf. Liturghie în sobor, de către absolvenții Academiei teologice din Arad, seria 1931, cari, cu această ocazie au sărbătorit aniversarea primului deceniu dela absolvire. A predicat Păr. Alexandru Hurban din Arad, despre sensul creștin al bogăției, arătând foloasele dar și primejdia ei.

La ora 6 s'a săvârșit din nou taina Sf. Maslu, pentru bolnavii cari sosiseră între timp, la care a predicat Păr. Teodor Șerb din Nădlac, având tema: „Preacurata Maică mijlocește tămăduiri pentru noi”.

Momentul cel mai impresionant al pelerinajului l-a constituit Liturghia arhierescă slujită de Prea Sfinția Sa Păr. Episcop *Andrei*, în fruntea unui sobor de 16 preoți și un diacon. Pe un timp cum nuse putea dori mai frumos, Liturghia a fost ascultată în profundă reculegere sufletească de mulțimea credincioșilor.

Clipa sfântă a prefacerii: credincioșii și soborul preoțesc îngenunchiați în cucernică invocare a Duhului Sfânt, părea o mare de capete, peste care pluteau într'adevăr, în unduiri sclipitoare de raze luminoase, adierile Mângâietorului.

A predicat mișcător, deșteptând pe rând hohote de plâns și nădejdi îmbucurătoare, Prea Sfinția Sa Păr. Episcop *Andrei*. P. S. Sa a spus în scurt următoarele: Pelerinajele din anii trecuți le-am petrecut încă având pace în țară. Cel din anul acesta îl petrecem sub zodia războiului. Preotul trebuie să fie tâlcuitorul semnelor vremii pe cari le trăim. În această calitate, spune P. S. Sa, am rugat pe Dumnezeu să-mi descopere taina vremurilor noastre. Am deschis cărțile profețiilor lui Daniil și Iezechiel și cartea descoperirii Sf. apostol Ioan, Apocalipsa. Am citit acolo despre chipul cel minunat visat de împăratul Nabucodonosor, pe care o pietricică, rostogolindu-se dela sine, l-a isbit și l-a sfărmat în bucăți. Am citit că trebuie să apară Antihristul, împotrivorul care să ducă lupta cu Dumnezeu și astfel m'am convins că, în vremea noastră, dincolo de Nistru în împărăția roșie, s'a dat de 24 de ani lupta cea mai mare a lui Antihrist împotriva lui Hristos. Noi luăm parte la războiul sfânt împotriva lui Antihrist. După el va veni pacea, căci e ultimul an de încercare pe care ni-l mai dă Dumnezeu. Dar pacea care va veni va fi oare o pace adevărată sau mai de grabă un armistițiu menit să umple golul dintre două războaie? Va fi o pace dela Dumnezeu sau o pace a oamenilor? Depinde de noi. Pacea dela Dumnezeu pornește din inimă,

din inimile tuturor și se răsfrânge asupra lumii întregi. Avem două datorii: una de a înscăuna în noi și între noi pacea cea dela Dumnezeu prin înlăturarea urii și a certurilor. Avem apoi datoria de a contribui la înlăturarea relelor războiului. P. S. Sa face un călduros apel, legând de inima tuturor datoria de a contribui la opera de reconstrucție internă, întreprinsă prin Imprumul Reîntregirii.

Misiunea s'a încheiat printr'un parastas oficial pentru pomenirea tuturor eroilor români, căzuți pe toate câmpurile de luptă pentru apărarea patriei și slava sfintei noastre Biserici.

(Gh. L.)

■ **Invățătoarele** care au urmat cursurile de inițiere sanitară din Arad, găzduite în localul Școlii Normale „D. Țichindeal“, au dat Sâmbătă în 16 August c. un festival artistic în sala Palatului Cultural. Festivalul, pus sub patronajul P. S. S. Părintelui Episcop Andrei, a d-lui prefect V. Mihăilescu și a d-lui primar Dr. C. Radu, a fost organizat în folosul operelor de asistență socială. Programul a fost alcătuit din coruri pregătite de d-șoara prof. Dora Lepa, alternate de declamări și cuvântări. Au vorbit P. S. S. Părintele Episcop Andrei, o elevă a cursurilor și d-na Dr. V. Șeicaru directoara cursurilor.

■ **Absolvenții Academiei Teologice** din anul 1931, după zece ani de apostolat, s'au întrunit în 15-16 August c. la mănăstirea H. Bodrog, apoi la Arad, pentru a-și face un nou examen de conștiință în fața profesorilor și a școlii în care au urmat cursurile și au făcut studiile academice. La H. Bodrog au ridicat parastas la mormântul Episcopului Grigorie Comșa, apoi au fost primiți în audiență de P. S. S. Părintele Episcop Andrei care i-a felicitat pentru dragostea colegială care o păstrează și acum, și le-a dat îndemnuri părintești ca să fie tot mai conștienți de misiunea lor în slujba lui Hristos, împreună cu soțiile lor.

La Arad au servit în capela Academiei Teologice un parastas în memoria fostului rector Dr. T. Botiș, apoi au făcut un pelerinaj la mormântul lui, unde au slujit o panahidă. La festivitatea întrunirii au vorbit P. C. S. Părintele rector Dr. N. Popoviciu și dintre absolvenți preoții N. Ciurescu și I. Poleacu. Au fost de față D-na Maria Dr. Botiș, I. P. C. Arhim. Dr. Iustin Suciuc, Părintele Icon. st. Dr. N. Popoviciu, PP. CC. Dr. Gh. Popoviciu, Dr. S. Șiclovă, Dr. Il. Felea și dl Atanasie Lipovan, profesori, iar dintre absolvenți preoții: N. Ciurescu-Topolovăț, Constantin Concită-Țepu de sus (Tecuci), I. Faur-Șimand, I. Moț-Socodor, I. Poleacu-Cermeiu, Eftimie Șoșdean-Igriș și Șt. Vasiescu-Periam, cu soțiile lor.

■ **Sărbătoarea Marinei Române**, precum se știe, este ziua de 15 August. Marinarii noștri au de protectoare și ajutoare a lor pe Preasfânta Fecioară Maria, pe care o invocă în două rugăciuni speciale. Una e mai scurtă: „*Maica Domnului, Steaua mărilor, ajută-ne!*“ A doua rugăciune a marinarilor români, mai nouă, e următoarea:

„*Fecioară Maria, Maica îndurărilor, pavăza marinarilor, stăpâna vânturilor și a valurilor, spre tine se îndreaptă inima și ruga noastră!*“

Hărăzește isbândă Neamului Românesc și revărsă harul tău asupra coroanei Măriei Sale Mihai I, Regele Românilor!

Ajută virtutea ostășească a Conducătorului Statului să înfăptuiască reîntregirea hotarelor!

Pe noi cei ce străjuim pe valuri întru apărarea pământului și apelor strămoșești, ocrotește-ne; iară pe căpeteniile noastre, navele noastre, sufletele noastre, apără-le de primejdii și urgie!

Inflăcărează ne vitejia și cârmuește-ne la luptă, ca'n vremuri voevodale, pentru propășirea țării și gloria marinei noastre!

Ajută-ne să învingem, sau să murim la posturile de luptă, cu ochii țintă spre flamura biruitoare.

Rugămu-ne îndurărilor,

Lucafărului mărilor,

Din valul ce ne băntuie,

Inalță-ne, ne mântuie,

Privirea-ți adorată,

Asupra-ne coboară,

O, Maică prea curată

Și pururea fecioară Marie!“

■ **Capela parohiei Iratoș**, reparată și înnoită în interior, a fost sfințită Duminecă în 17 August c. Actul sfințirii a fost săvârșit de către P. C. Prot. F. Codreanu împreună cu preotul local, Păr. I. Crișan. La Sf. Liturghie a predicat părintele Protopop.

■ **Păr. Oct. Câmpeanu** din Bărzava, cu ocazia sfințirii bisericii din Lupești și a vizitei canonice ce i s'a făcut în parohie, a fost distins de P. S. S. Părintele Episcop cu brâu roșu.

De mulțumire Păr. Câmpeanu a dăruit P. S. Sale un exemplar din „Sicriul de aur“, cea dintâi colecție de predici tipărite în limba română.

Aviz

Ca în toți anii, așa și acum, la „Schitul Sf. Gheorghe“ se vor aranja trei pelerinaje în stil mare:

1. La Tăierea Capului Sf. Ioan, 29 August.
2. La Nașterea Născătoarei de Dumnezeu, 8 Sept.

3. La Înălțarea Sf. Cruci, 14 Sep.

Administrația Schitului pe aceasta cale aduce la cunoștință P. C. Preoți și fraților „ostași“, apoi celor doritori de cele duhovnicești că programul acestor sfinte misiuni religioase va fi următorul:

La 29 August, și 14 Sept. sf. Utrenie se începe la ora 8 dimineața.

Intre Utrenie și Sf. Liturghie mărturisire.

La ora 9 $\frac{1}{2}$ sf. Liturghie în sobor; la pricasnă, la 29 August, cuvântă Păr. R. Micluța, despre „Limita respectării jurământului dat și pocăința”. După cuvântare sf. Impărtășanie. La sfârșitul sf. Liturghii, sf. Maslu.

La 8 Sept. va cuvânta Păr. Gh. Balta din Covăsânț despre „Frica de Dumnezeu și sf. Impărtășanie”.

La 14 Sept. va cuvânta păr. con. eparhial Prot. Caius Turicu despre „Comunitatea creștinului cu Hristos”.

Toate trei misiunile se vor încheia cu un program al „Oastei Domnului” și sf. Vecernie, după cari credincioșii se vor reîntoarce la vetrele lor.

Observare. Intru cât timpul va fi favorabil misiunile se vor executa conform programului de mai sus, iar întrucât timpul nu va fi favorabil serviciile se vor săvârși la metocul schitului dela via Gașa.

Schitul Sf. Gheorghe la 17 August 1941.

Ieromonah Pahomie
Stareț

Școala Normală Ort. Rom. de Invățători
„Dimitrie Țichindeal” Arad.

Prospect

pentru anul școlar 1941/42.

În clasa I sunt 30 locuri vacante. Pentru ocuparea lor se ține concurs. Concursul va avea loc în ziua de 1 Septembrie 1941, ora 8 dimineața din următoarele probe:

1. Examen medical.
2. Examen pentru constatarea aptitudinilor muzicale.
3. a) Probă scrisă din limba română, o pagină dictată din care să se aprecieze ortografia, punctuația, caligrafia.
b) O problemă de matematici de puterea ultimei clase primare.
4. Probe orale:
  - a) Limba română, citire și analiză gramaticală.
  - b) Aritmetică și geometrie (exerciții și probleme de curs primar).
  - c) Istoria patriei.
  - d) Geografia țării.

Inscrierea la examen se face până în ziua de 25 August depunându-se pe lângă cerere următoarele acte: 1. Extrasul de naștere (concuranții vor trebui să aibă vârsta între 11-14 ani impliniți), 2. Extras de botez, 3. Certificat de naționalitate, 4. Certificat școlar decel puțin 4 clase primare cu mediile pe grupe, 5. Buletin de revaccinare, 6. Certificat de avere ce posedă reprezentantul legal al elevului precum și numărul copiilor și vârsta lor.

Primii 20 se vor bucura de burse și semiburse, în ordinea clasificării, ținându-se seamă și de starea materială.

Taxa pentru un absolvent este de cca 16.660 lei.

” ” ” bursier ” ” ” 6.260 ”

” ” ” semibursier ” ” ” 11.460 ”

Taxele se vor plăti în trei rate la următoarele date:

La înscriere rata I care pentru un bursier este de . . . 2.260 lei.

” semibursier ” ” . . . 5.460 ”

” solvent ” ” . . . 7.660 ”

Rata doua se plătește până la 9 Ianuarie care pentru un

bursier este de lei 2.000,—

semibursier ” ” 3.000,—

solvent ” ” 4.500,—

Rata treia se plătește până la 31 Martie, 1941, care este pentru un

bursier de lei 2.000,—

semibursier ” 3.000,—

solvent ” ” 4.500,—

Deoarece la 31 Martie se încheie anul financiar peste această dată nu se acordă nici o amânare.

La intrarea în internat elevul va trebui să aducă cu sine următoarele rufe: 1 plapomă și una pătură (în lipsă de plapomă două pături), 1 perină, 3 fețe de perină, 3 cearceafuri, 4 prosoape, 6 ismene și 3 cămăși de noapte, 6 perechi ciorapi, 2 perechi ghete solide, 1 pereche cipici (papuci), 1 sort pentru lucru manual.

Arad, 5 August, 1941.

Diracțiunea.

Nr. 4032/1941.

Concurs

I.

Se publică concurs *din oficiu*, cu termen de 30 de zile, pentru parohia *Cuvin I*, protopopiatul Arad, decretată vacantă de Consiliul Eparhial.

Venite:

1. Sesia parohială 32 jug. cad.
  2. Birul și stolele legale.
  3. Competința de lemne și de pășunat după sesiunea parohială.
  4. Locuință în natură, după evacuarea casei donată de Milan Orașcovici.
  5. Salarul dela Stat.
- Parohia este de clasa *primă*.

Nr. 4032/1941.

II.

Se publică concurs *din oficiu*, cu termen de 30 zile, pentru parohia *Revetiș*, protopopiatul Buteni, decretată vacantă de Consiliul Eparhial.

Venite:

1. Sesiunea parohială 32 jug. cad.
  2. Stolele și birul legal.
  3. Una cânepiște.
  4. Casă parohială.
  5. Salarul dela Stat.
- Parohia este de clasa *două*.
- Cererile de concurs, însoțite de actele necesare, se vor înainta Consiliului Eparhial din Arad. Preoții numiți, vor achita impozitele după beneficiul preoțesc din al lor.
- Arad, la 20 August 1941.

† Andrei
Episcop.

Traian Cibian
consilier, referent eparhial.

Diecezana Arad.